

PROLJECE I PRISADIVANJE VOCKI

marti, 26 aprilie 2022

Odmah na po etku mjeseca marca slavi se Martisor, lijep obi aj u našoj zemlji, a i u nekim susjednim zemljama.

No, u marcu može da napada veliki snijeg, ali i da iznenada otopli kao da je ve ljeto. Mjesec marc u našim narodnim i usmenim predajama predstavljen je kao mjesec varljive prirode i vrlo nepredvidljiv.

as može biti sunce, lijepo, toplo, a onda iznenada pada kiša pomiješana snijegom. I jošnešto je vrlo esto u marcu, hladni vjetrovi. Sve je vrlo promje-njivo. Sam naziv mjesec marca dolazi od ratnog božanstva Marsa (Marte), kao da se bori sa svim silama prirode odakle i tolika promjenjivost i bu ni vjetrovi. Ipak, unato svemu prolje e je ve tu. Prvi poljski cvjetovi otvaraju svoje pupoljke u polju i vrtu. Prvi desetak dana marca sve je u znaku cvije a koje se poklanja ženama. Sve cvate i željno o ekuje zatopljenje.

I dva velika blagdana su u marcu, 19. ožujka je blagdan Sv. Josipa, a 25. ožujka je blagdan Blagovijesti, veliki blagdan za sve kršane, za koji obi no idemo na prvo hodo aše u godini, u svetište Marije iklove.

U marcu je posebno lijepo u našem kraju na bregov, na salašima. Mala ili ve a stada ovaca i malih jagnjaca mirno pasu našim bregovitim krajevima. Po inju poljski radovi, trvi se bokluk, ore se, iste se livade, krne se plotovi, sve je u znaku bu enja i obnove.

I tako, idu i ovoga mjeseca prema svojem salašu, naišla sam na tri vrijedna i marljiva Lupa ana, gospon Marijan, gospon Milja i gospon Mikola. A sreli smo se ispod oreja lupa kog kantora, kod njegovog salaša, u kraju zvanom Štrkovac. Sun ana i topla subota, dva stada ovaca i jagnjaca mirno i spokojno pasu, a spomenuta gospoda uživa u dobro nam poznatoj hrvatskoj Franck kavici i veselo razgovaraju. Velika mi je radost i znatiželja bila vidjeti i uti da govore o prisa ivanju vo ki. Na stolu je bilo mnoštvo mladih sadova raznoga vo a, irešnje, jabalke, kruške, praske.

Za mla e itatelje naših novina treba spomenuti da prisa ivanje vo ki nije nimalo lak posao. Treba se pripremiti sa svime što treba (dobri sadove, šipke, loj i joštoga) i onda vrlo pažljivo na vrhu razrezati stablo na kojem se stavlja mladi sad. I naravno sve blagosloviti i moliti Boga da se mladi sad uvati.

Vidjevši spomenute Lupa anje kako veselo i marljivo raspravljaju o prisa ivanju zamolila sam ih za sliku što su oni i prihvatili, i zahvalna sam im na tome. I važna je to stvar, jer danas, kada su naša mjesta poluprazna, kada je ve ina mladih i onih srednje generacije otišla izvan zemlje, vidjeti naše sumještane koji su tu i dalje marljivo rade i sade po livadama zna i nada, zna i nastavak života i svega onoga što su nam ostavili naši stari. Zna i opstanak naših sela, salaša i cijelog naša kraja.

Izgledalo mi je da prisa ivanje koje su oni pripremali kao pomladak cijeloga kraja, ulaganje u budu nost, ulaganje u život i dobrobit onih koje e brati te plodove. A u ovim vremenima epidemije, krize i rata, naš kraj izgleda kao mali raj,

miran, blagi bregovi, šume, livade, salaši. Mnogi bi voljeli imati to što mi imamo. Moramo biti zahvalni Bogu i našim starima što su nam to ostavili. I da to uvamo i mi za sljede e generacije. Jer ne kaže se uzalud: dome, slatki dome! A ja bih dodala: slatki dome i salašu!

Dao Bog da sve što su spomenuti marljivi Lupa anje prisadili lijepo se uhvati i da sljede a slika bude isto s njima kako beremo slatke plodove.

Maria Lacchici